

ЗАКОН
О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОЉОПРИВРЕДНОМ
ЗЕМЉИШТУ

(Објављено у „Службеном гласнику РС”, број 112/15 од 30. децембра 2015. године)

Члан 1.

У Закону о пољопривредном земљишту („Службени гласник РС”, бр. 62/06, 65/08-др. закон и 41/09), у члану 1. после става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Пољопривредно земљиште је добро од општег интереса за Републику Србију које се користи за пољопривредну производњу и не може се користити у друге сврхе, осим у случајевима и под условима утврђеним овим законом.”

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 3. и 4.

Члан 2.

У члану 2. тачка 11), тачка на крају замењује се тачком и запетом.

После тачке 11) додају се тач. 12) и 13), које гласе:

„12) *књига поља* јесте документ о планирању и праћењу свакодневних активности у биљној производњи и оствареним приносима током године, а нарочито у ратарској, повртарској и воћарској производњи;

13) *плодоред* јесте правилно, просторно и временско смењивање усева у биљној производњи.”

Члан 3.

У члану 60. став 1. мења се и гласи:

„Пољопривредним земљиштем Републике Србије (у даљем тексту: пољопривредно земљиште у државној својини) располаже и управља Република Србија преко Министарства.”

У ставу 3. тачка на крају замењује се запетом и додају се речи: „као и дипломираног инжењера пољопривреде.”

У ставу 6. речи: „из става 7.” замењују се речима: „из става 5.”

После става 6. додаје се нови став 7, који гласи:

„Ако јединица локалне самоуправе не донесе програм из става 2. овог члана, у складу са одредбама овог члана, Министарство без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана истека рока за доношење годишњег програма заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта, односно од дана истека рока за доношење одлуке о расписивању јавног огласа, обавештава министра надлежног за послове финансија који у року од 15 дана, привремено обуставља пренос трансферних средстава из буџета Републике Србије, односно припадајућег дела пореза на зараде тој јединици локалне самоуправе док ту обавезу не изврши.”

После досадашњег става 7. који постаје став 8. додаје се став 9, који гласи:

„Подаци из става 8. овог члана обухватају табеларне податке о пољопривредном земљишту, дигиталне катастарске планове, орто-фото снимке, листове непокретности, алфанумеричке податке о катастарским парцелама и др.”

Члан 4.

У члану 61. после става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Пољопривредно земљиште у државној својини из ст. 1. и 2. овог члана даје се на коришћење без плаћања накнаде јавним позивом који расписује надлежни орган јединице локалне самоуправе.”

Досадашњи став 3. који постаје став 4. мења се и гласи:

„Одлуку из ст. 1. и 2. овог члана доноси надлежни орган јединице локалне самоуправе уз сагласност Министарства.”

После става 4. додају се ст. 5, 6, 7, 8, 9, 10. и 11, који гласе:

„Ако пољопривредно земљиште у државној својини није било издато најмање последње три агроекономске године и није било предмет коришћења, јавним надметањем по почетној цени од 0 динара, то пољопривредно земљиште може се дати на коришћење за пољопривредну производњу физичким и правним лицима која су уписана у Регистар пољопривредних газдинстава и налази се у активном статусу, на период до пет година.

Пољопривредно земљиште из става 5. овог члана под истим условима може се дати и лицима која се баве производњом енергије из обновљених извора од биомасе и сточарства, с тим да период коришћења може да буде до 30 година, уз одобрење за инвестиционе радове које даје Министарство и то у складу са чланом 67. овог закона.

Одлуку о давању на коришћење пољопривредног земљишта из става 5. и 6. овог члана доноси надлежни орган јединице локалне самоуправе уз сагласност Министарства.

На основу правоснажних одлука из ст. 4, 5. и 6. овог члана, Министарство и корисник закључују уговор о коришћењу пољопривредног земљишта у државној својини без плаћања накнаде.

Период коришћења пољопривредног земљишта из става 5. овог члана може се продужити до 25 година ако пољопривредни инспектор утврди да корисник то земљиште користи у пољопривредне сврхе, а за површине преко 10 ha период коришћења пољопривредног земљишта може се продужити само ако корисник добије одобрење за инвестиционе радове које даје Министарство и то у складу са чланом 67. овог закона.

Ако се период коришћења пољопривредног земљишта продужи у складу са ставом 9. овог члана, корисник за период за који је продужено коришћење тог земљишта плаћа закупнину за пољопривредно земљиште у државној својини, и то:

1) за површину до 10 ha – у висини од 10% од просечно постигнуте цене закупа по хектару у јединици локалне самоуправе на којој се земљиште налази;

2) за површину од 10 ha до 50 ha - у висини од 40% од просечно постигнуте цене закупа по хектару у јединици локалне самоуправе на којој се земљиште налази;

3) за површину преко 50 ha - у висини од 60% од просечно постигнуте цене закупа по хектару у јединици локалне самоуправе на којој се земљиште налази.

Против одлука из ст. 4, 7. и 9. овог члана може се изјавити жалба Министарству, а против истих одлука донетих од стране органа јединице локалне самоуправе са територије аутономне покрајине надлежном органу аутономне покрајине за послове пољопривреде, у року од 15 дана од дана доношења одлуке.”

Члан 5.

У члану 62. став 1. речи: „дужи од 20 година” замењују се речима: „дужи од 30 година”.

После става 2. додају се ст. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10. и 11, који гласе:

„Право закупа пољопривредног земљишта у државној својини немају правна и физичка лица уписана у Регистар пољопривредних газдинстава која:

1) су у пасивном статусу;

2) нису испунила све обавезе из претходних или текућих уговора о закупу пољопривредног земљишта у државној својини;

3) су извршила ометање поседа пољопривредног земљишта у државној својини;

4) су нарушавала несметано одвијање било ког дела поступка јавног надметања приликом давања пољопривредног земљишта у државној својини у закуп;

5) су бесправно користила пољопривредно земљиште у државној својини;

6) су поступала супротно ставу 2. овог члана.

Поступак давања у закуп, односно на коришћење пољопривредног земљишта у државној својини спроводи надлежни орган јединице локалне самоуправе.

Ако правно односно физичко лице користи пољопривредно земљиште у државној својини без правног основа, односно супротно одредбама овог закона, дужно је да за коришћење тог земљишта плати троструки износ највише просечне постигнуте цене по хектару на територији округа на којој се налази пољопривредно земљиште које се користи без правног основа. Ако лице не изврши обавезу плаћања, јединица локалне самоуправе дужна је да скине усев на основу акта свог надлежног органа.

Ако пољопривредни инспектор записником утврди да непознато лице користи пољопривредно земљиште у државној својини без правног основа надлежни орган јединице локалне самоуправе доноси одлуку о скидању усева.

Скидање и продају усева надлежни орган јединице локалне самоуправе врши на терет лица које користи пољопривредно земљиште у државној својини

без правног основа, а ако се ради о непознатом лицу на терет јединице локалне самоуправе. Средства остварена од продаје скинутог усева, по одбитку трошкова скидања усева, распоређују се у складу са чланом 71. овог закона.

Закупац пољопривредног земљишта у државној својини дужан је да успостави плодород и води књигу поља за биљну производњу, чију контролу и оверу врши дипломирани инжењер пољопривреде, који је члан комисије из члана 60. став 3. овог закона.

Правна лица која остварују право на закуп пољопривредног земљишта у државној својини обезбедиће запошљавање незапослених лица.

Ако се након давања земљишта у закуп промени сопственик права својине на пољопривредном земљишту, нови сопственик ступа на место закуподавца, а права и обавезе из закупа настају између њега и савесног закупца.

Министар надлежан за послове рада уз сагласност министра надлежног за послове пољопривреде прописује ближе услове за обезбеђивање запошљавања незапослених лица из става 9. овог члана.”

Члан 6.

У члану 64. став 2. мења се и гласи:

„Пољопривредно земљиште даје се у закуп јавним надметањем у два круга, осим код права првенства закупа и права пречег закупа.”

У ставу 3. речи: „и одлуку о давању у закуп земљишта” бришу се, а после речи: „у државној својини,” додају се речи: „у року од 60 дана од дана доношења Годишњег програма.”.

У ставу 4. тачка на крају замењује се запетом и додају се речи: „уз сагласност Министарства.”.

Став 6. брише се.

Досадашњи став 7. који постаје став 6. мења се и гласи:

„Почетна цена закупа земљишта из става 1. овог члана у првом кругу не може бити нижа од 80% просечно постигнуте цене закупа по хектару, односно у другом кругу не може бити нижа од 60% просечно постигнуте цене закупа по хектару.”

После става 6. додаје се нови став 7. који гласи:

”Ако се пољопривредно земљиште не изда у закуп након спроведеног поступка из става 2. овог члана, Министарство може да спроведе поступак јавног надметања.”

Члан 7.

Назив члана 64а и члан 64а мењају се и гласе:

„Право првенства закупа и право пречег закупа

Члан 64а

Право првенства закупа на период до 30 година има правно лице које је уписано у Регистар пољопривредних газдинстава и налази се у активном статусу и које достави инвестициони план на који сагласност, уз предлог мера

за реализацију закупа, даје комисија, с тим што укупна површина предвиђена за давање у закуп по овом основу не може да износи више од 30% од укупне површине пољопривредног земљишта у државној својини предвиђене за давање у закуп у јединици локалне самоуправе.

Комисију из става 1. решењем образује министар надлежан за послове пољопривреде које се објављује у службеном гласилу Републике Србије.

Доказ да је лице уписано у Регистар пољопривредних газдинстава и да се налази у активном статусу, инвестициони план на који је претходну сагласност дала комисија и предлог мера за реализацију закупа из става 1. овог члана, достављају се Министарству које те доказе доставља јединици локалне самоуправе.

Одлуку о праву првенства закупа доноси јединица локалне самоуправе у року од 30 дана од дана пријема доказа из става 3. овог члана.

Ако јединица локалне самоуправе не донесе одлуку о праву првенства закупа у року из става 4. овог члана, одлуку доноси Министарство.

Право првенства закупа може да оствари више правних лица на територији једне локалне самоуправе, а која нису у својству повезаних лица, с тим што укупна површина остварена по овом основу не може да буде већа од површине из става 1. овог члана.

Лице које оствари закуп по основу права првенства закупа нема право остваривања права пречег закупа.

Укупна површина пољопривредног земљишта у државној својини која је предвиђена за давање у закуп умањује се за површину из става 1. овог члана.

Право првенства закупа из става 1. овог члана може да се оствари и на катарстарским парцелама које нису биле предмет закупа и коришћења у претходне три агроекономске године, а катастарске парцеле које су одређене за право првенства закупа сматрају се обухваћеним и садржаним у годишњем програму заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта који доноси надлежни орган јединице локалне самоуправе.

Право пречег закупа остварује се у поступку који спроводи јединица локалне самоуправе расписивањем јавног позива.

Јавни позив из става 10. овог члана расписује се до 30. јуна текуће године, а пријава на јавни позив са потребном документацијом доставља се најкасније до 31. октобра текуће године јединици локалне самоуправе.

Ако се на основу јавног позива из ст. 10. и 11. овог члана пољопривредно земљиште у државној својини не изда по основу права пречег закупа, то земљиште даје се у закуп јавним надметањем.

Право пречег закупа пољопривредног земљишта у државној својини (у даљем тексту: право пречег закупа) има правно и физичко лице које је:

1) власник система за наводњавање, одводњавање, рибњака, пољопривредног објекта, стакленика, пластеника и вишегодишњих засада (воћњака и винограда који су у роду) који се налазе на пољопривредном земљишту у државној својини и које је уписано у Регистар пољопривредних газдинстава и налази се у активном статусу најмање три године;

2) власник домаћих животиња, који је и власник, односно закупац објекта за гајење тих животиња на територији јединице локалне самоуправе на којој се право пречег закупа остварује и које је уписано у Регистар пољопривредних газдинстава и налази се у активном статусу најмање 1 годину.

Правна и физичка лица из става 13. тачка 1) овог члана имају предност приликом одређивања површине пољопривредног земљишта по основу права пречег закупа.

Правна и физичка лица из става 13. тачка 2) овог члана право пречег закупа остварују по основу условних грла, и то до 1 ha по условном грлу.

Ако је број условних грла по хектару већи од преостале површине примењује се принцип сразмерности између броја условних грла сваког имаоца права пречег закупа и расположиве површине у хектарима.

Укупна површина пољопривредног земљишта која припада правном или физичком лицу коме је утврђено да има право пречег закупа умањује се за површину пољопривредног земљишта коју има у свом власништву и у власништву њему повезаних лица, као и за површину од пољопривредног земљишта коју већ има у закупу по основу уговора закљученог са Министарством и са другим лицима.

Ако током трајања закупа правно или физичко лице престане да испуњава услове на основу којих је добило право пречег закупа, односно право првенства закупа, уговор о закупу престаје да важи.

Закупнина пољопривредног земљишта у државној својини по праву пречег закупа је просечно постигнута цена закупа по хектару.

Закупнина пољопривредног земљишта у државној својини по праву пречег закупа по основу из става 13. тачка 2) овог члана је просечно постигнута цена закупа по хектару, с тим што закупнина по праву пречег закупа по том основу не може бити већа од просечне цене закупа по хектару на територији Републике Србије у последње три године.

Закупнина која се остварује по праву првенства закупа не може да буде мања од закупнине из става 20. овог члана.

Просечно постигнута цена закупа по хектару је просечна постигнута цена на последњем одржаном јавном надметању за пољопривредно земљиште у државној својини које је дато у закуп на територији јединице локалне самоуправе, а ако у јединици локалне самоуправе није било јавног надметања у претходној години, просечна постигнута цена пољопривредног земљишта у државној својини свих граничних јединица локалне самоуправе.

Висину закупнине из ст. 19. и 20. овог члана утврђује јединица локалне самоуправе.

Одлуку о давању у закуп пољопривредног земљишта у државној својини по основу права пречег закупа доноси надлежни орган јединице локалне самоуправе уз сагласност Министарства.

Против одлуке из ст. 4. и 24. овог члана може се изјавити жалба Министарству, а против истих одлука донетих од стране органа јединице

локалне самоуправе са територије аутономне покрајине надлежном органу аутономне покрајине за послове пољопривреде, у року од 15 дана од дана доношења одлуке.

Влада ближе прописује услове, начин и поступак за остваривање права првенства закупа, критеријуме за утврђивање висине закупнине за право првенства закупа, као и документацију која се доставља уз захтев за остваривање права првенства закупа.

Министар ближе прописује услове, начин и поступак за остваривање права пречег закупа, као и документацију која се доставља уз захтев за остваривање права пречег закупа.”

Члан 8.

У члану 64б ст. 1. и 2. мењају се и гласе:

„Право учешћа у јавном надметању за давање у закуп пољопривредног земљишта у државној својини у првом кругу има физичко лице које је уписано у Регистар пољопривредних газдинстава и налази се у активном статусу најмање три године, са пребивалиштем најмање три године у катастарској општини на којој се налази земљиште које је предмет закупа, да је власник најмање 0,5 ха пољопривредног земљишта, односно правно лице које је уписано у Регистар пољопривредних газдинстава и налази се у активном статусу најмање три године, које је власник пољопривредног земљишта најмање 10 ха у катастарској општини у којој се налази земљиште које је предмет закупа и има седиште на територији јединице локалне самоуправе којој припада та катастарска општина.

Право учешћа у јавном надметању за давање у закуп пољопривредног земљишта у државној својини у првом кругу има физичко лице које је уписано у Регистар пољопривредних газдинстава и налази се у активном статусу најмање 3 године, са пребивалиштем најмање три године на територији јединице локалне самоуправе која спроводи јавно надметање, а чија се парцела граничи са земљиштем у државној својини које је предмет закупа.”

У ставу 3. после речи: „пољопривредних газдинстава” додају се речи: „и налази се у активном статусу најмање три године.”

Став 4. брише се.

Члан 9.

У члану 66. став 1. после речи: „на јавном надметању” додају се речи: „односно по праву првенства закупа и праву пречег закупа и достављању средстава обезбеђења за вишегодишње уговоре”.

После става 3. додаје се став 4, који гласи:

„Послове увођења у посед пољопривредног земљишта у државној својини које је дато у закуп, односно на коришћење обавља општинска, односно градска управа у сарадњи са надлежном пољопривредном инспекцијом и органом надлежним за послове вођења јавне евиденције о непокретностима односно геодетском организацијом, о чему се сачињава записник.”

Члан 10.

У члану 72. после речи: „не може се отуђивати” додају се речи: „осим под условима предвиђеним овим законом”.

Члан 11.

После члана 72. додају се чл. 72а, 72б, 72в, 72г и 72д, који гласе:

„Члан 72а

Пољопривредно земљиште у државној својини физичко лице може стећи теретно правним послом под условима прописаним овим законом, осим у области административне линије према Аутономној покрајини Косово и Метохија.

Пољопривредно земљиште у државној својини физичко лице може стећи ако:

- 1) је држављанин Републике Србије;
- 2) има регистровано пољопривредно газдинство у активном статусу најмање три године или је носилац породичног пољопривредног газдинства у активном статусу најмање три године;
- 3) има услове/механизацију/опрему за обављање пољопривредне делатности;
- 4) у својини има највише до 30 ха пољопривредног земљишта;
- 5) има пребивалиште у јединици локалне самоуправе у којој се продаје пољопривредно земљиште у државној својини најмање пет године;
- 6) у последње три године није извршило отуђење више од 3 ха пољопривредног земљишта у свом власништву, осим у случајевима у којима је утврђен јавни интерес;
- 7) укупна површина коју ће физичко лице имати у својини након куповине државног пољопривредног земљишта не прелази 40 ха.

Предмет продаје може да буде пољопривредно земљиште у државној својини ако:

- 1) је удаљено најмање 10 km од државне границе, а уз сагласност Владе, за сваки појединачан случај, удаљеност може бити и мања, а по претходно прибављеном мишљењу министарства надлежног за послове одбране и министарства надлежног за унутрашње послове;
- 2) није предвиђено важећим планским документом;
- 3) није предмет реституције;
- 4) не припада заштићеним природним добрима;
- 5) не припада или се не граничи са зоном безбедности/војном базом.

Физичко лице које испуњава услове прописане овим законом може стећи у својину највише до 20 ха површине на пољопривредном земљишту у државној својини.

Физичко лице које има доспеле неизмирене обавезе по основу закупнине пољопривредног земљишта у државној својини не може да постане власник пољопривредног земљишта у државној својини.

Укупна површина пољопривредног земљишта у државној својини која може да буде предмет продаје не може да износи више од 20% од укупне

површине пољопривредног земљишта у државној својини која може да буде предмет закупа у јединици локалне самоуправе.

Влада прописује ближе услове, начин и поступак продаје, као и документацију која се доставља у поступку продаје.

Члан 72б

Право прече куповине пољопривредног земљишта у државној својини има физичко лице које испуњава опште услове из члана 72. овог закона, као и посебне услове по следећем редоследу:

1) да је власник инфраструктуре на пољопривредном земљишту у државној својини које је предмет продаје;

2) да је сувласник са Републиком Србијом на катастарској парцели која је предмет продаје, а сувласнички део Републике Србије је мање површине од површине која је у власништву тог физичког лица;

3) да је власник пољопривредног земљишта које се граничи са катастарском парцелом у државној својини која је предмет продаје;

4) да је купац пољопривредног земљишта у државној својини које је предмет продаје и има закључен уговор о закупу пољопривредног земљишта у државној својини на период дужи од 20 година;

5) да има пребивалиште најмање пет година у катастарској општини у којој се продаје пољопривредно земљиште у државној својини.

Члан 72в

Пољопривредно земљиште у државној својини које је предмет продаје утврђује Министарство на предлог јединице локалне самоуправе.

Надлежни орган јединице локалне самоуправе одређује површине за продају пољопривредног земљишта у државној својини, и то почевши од најмањих катастарских парцела, и објављује јавни позив за прикупљање понуда уз сагласност Министарства.

Јавни позив обавезно садржи број катастарске парцеле и почетну тржишну вредност.

Јавни позив се објављује на огласној табли јединице локалне самоуправе и месне заједнице, на интернет порталу јединице локалне самоуправе, дневном листу и службеном гласилу јединице локалне самоуправе.

Надлежни орган јединице локалне самоуправе разматра понуде и ако су испуњени сви услови предвиђени овим законом доноси одлуку о продаји уз претходну сагласност Министарства.

Ако се више физичких лица пријави за исто пољопривредно земљиште у државној својини предност има лице које има право прече куповине ако прихвати највишу понуђену цену, а ако се не пријави ниједно физичко лице које остварује право прече куповине пољопривредног земљишта у државној својини, предност има лице које је понудило највишу цену.

Тржишну вредност за пољопривредно земљиште у државној својини које је предмет продаје утврђује Министарство финансија – Пореска управа за сваку јединицу локалне самоуправе.

Ближе услове, начин и поступак за утврђивање тржишне вредности прописује министар надлежан за послове финансија уз сагласност министра надлежног за послове пољопривреде.

Против одлуке о продаји пољопривредног земљишта у државној својини може се уложити жалба Министарству у року од 15 дана од дана доношења одлуке.

Члан 72г

На основу правоснажне одлуке о продаји пољопривредног земљишта у државној својини Министарство и купац закључују уговор о купопродаји пољопривредног земљишта у државној својини.

Пољопривредно земљиште у државној својини које је предмет уговора о купопродаји не сме се отуђити, дати у закуп најмање петнаест година од дана продаје, нити бити предмет хипотеке и других оптерећења, осим у случају прописаном ставом 5. овог члана.

Одредба става 2. овог члана односи се и на наследнике, односно правне следбенике купца.

По истеку рока из ст. 2. и 3. овог члана, Република Србија има право прече куповине ако купљено земљиште буде предмет продаје.

Уговором о купопродаји пољопривредног земљишта у државној својини може се уговорити плаћање цене у ратама у року који није дужи од десет година од дана закључења купопродајног уговора уз достављање средства обезбеђења.

У случају из става 5. овог члана средства обезбеђења која доставља купац могу бити:

- 1) уговор о јемству правног лица у износу уговорне вредности;
- 2) банкарска гаранција у износу уговорне вредности;
- 3) хипотека на земљишту које је предмет продаје.

Пољопривредно земљиште које је предмет уговора о купопродаји може се користити искључиво у пољопривредне сврхе.

Уколико купац не изврши обавезу плаћања у ратама у складу са закљученим уговором, уговор се раскида, а уплаћена средства се враћају купцу умањена за висину закупнине за период коришћења пољопривредног земљишта.

Члан 72д

Средства остварена од продаје пољопривредног земљишта у државној својини приход су буџета Републике Србије.”

Члан 12.

У члану 80. тачка 12б) мења се и гласи:

„12б) услове и поступак давања на коришћење пољопривредног земљишта у државној својини, давање у закуп по основу права пречег закупа и путем јавног надметања (чл. 61, 64, 64а и 64б).”

Члан 13.

У члану 83. после тачке 17) додаје се тачка 17а), која гласи:

„17a) контролу да ли је надлежни орган јединице локалне самоуправе донео годишњи програм заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта;”

У тачки 19) после речи: „даје у подзакуп” додаје се запета и речи: „односно контролу правног основа за коришћење пољопривредног земљишта у државној својини”.

После тачке 19) додаје се тачка 19a), која гласи:

„19a) контролу успостављања плодореда и вођења књиге поља за биљну производњу у складу са овим законом;”.

Члан 14.

У члану 85. став 1. тачка 9) после речи: „у подзакуп” додају се речи: „односно не успостави плодоред и не води књигу поља за биљну производњу у складу са овим законом”.

Члан 15.

У члану 87. став 1. број: „5.000” замењује се бројем: „80.000”, а број: „20.000” замењује се бројем: „150.000”.

У тачки 1) речи у загради: „члан 14” замењују се речима: „члан 60. став 4”.

У тачки 3) тачка на крају замењује се тачком и запетом.

После тачке 3) додаје се тачка 4), која гласи:

„4) не достави податке из члана 60. став 8. овог закона.”

Члан 16.

Изузетно, утврђивање права пречег закупа за израду годишњег програма заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта за 2016. годину, који се израђује у складу са овим законом, врши на основу јавног позива који је расписала јединица локалне самоуправе.

Члан 17.

Пољопривредно земљиште у друштвеној својини (мешовита својина, други облици својине) које није стечено теретно правним послом и за које није извршен попис земљишта у складу са Законом о претварању друштвене својине на пољопривредном земљишту у друге облике својине („Службени гласник РС”, бр. 49/92, 54/96 и 62/06 - др. закон) преноси се у јавну својину Републике Србије.

Физичком лицу које је уписано као корисник на пољопривредном земљишту у државној својини то право престаје даном ступања на снагу овог закона, осим у случају ако поседује правоснажно решење о враћању земљишта у складу са Законом о начину и условима признавања права и враћања земљишта које је прешло у друштвену својину по основу пољопривредног земљишног фонда и конфискацијом због неизвршених обавеза из обавезног откупа пољопривредних производа („Службени гласник РС”, бр. 18/91, 20/92 и 42/98) које одговара парцели коју користи.

Даном ступања на снагу овог закона Републички геодетски завод дужан је да у складу са одредбама ст. 1. и 2. овог члана и чланом 94. Закона о

пољопривредном земљишту („Службени гласник РС”, бр. 62/06, 65/08-др.закон и 41/09), по службеној дужности, изврши упис пољопривредног земљишта у јавну својину Републике Србије, којим располаже и управља Министарство.

Члан 18.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.